Politechnika Poznańska Wydział Informatyki Instytut Informatyki

Praca dyplomowa inżynierska

IQUEST – SYSTEM ROZSZERZONYCH ANKIET STUDENCKICH

Krzysztof Marian Borowiak, 94269 Maciej Trojan, 94378 Krzysztof Urbaniak, 94381 Łukasz Wieczorek, 94385

Promotor dr hab. inż. Bartosz Walter

Poznań, 2013 r.

Spis treści

1	$\mathbf{W}\mathbf{p}$	rowadzenie	1						
	1.1	Opis problemu i koncepcja jego rozwiązania	1						
		1.1.1 Problem	1						
		1.1.2 Proponowane rozwiązanie	2						
	1.2	Ograniczenia i zagrożenia dla projektu	2						
	1.3	Cele projektu	2						
	1.4	Omówienie pracy	3						
2	Opis procesów biznesowych								
	2.1	Aktorzy	4						
	2.2	Obiekty biznesowe	4						
		2.2.1 Badanie	4						
		2.2.2 Ankieta	5						
		2.2.3 Grupa Docelowa	5						
		2.2.4 Raport	5						
	2.3	Biznesowe przypadki użycia	6						
		2.3.1 BC01: Zbieranie informacji o Absolwentach	6						
		2.3.2 BC02: Zbieranie informacji o Studentach	6						
		2.3.3 BC03: Zarządzanie Grupami Docelowymi	7						
3	Wy	magania funkcjonalne	8						
	3.1	Diagram przypadków użycia	6						
	3.2	Ankieter	G						
		3.2.1 UC01: Stworzenie Ankiety	10						
		3.2.2 UC02: Edycja Ankiety	10						
		3.2.3 UC03: Wybór Grupy Docelowej	11						
		3.2.4 UC04: Uruchomienie Badania	11						
		3.2.5 UC06: Sprawdzenie wyników	12						
	3.3	Respondent	12						
		3.3.1 UC05: Udzielenie odpowiedzi	12						
	3.4	Administrator Bazy Danych	12						
			13						
		3.4.2 UC08: Edycja Grupy Docelowej	13						
	3.5	Wszyscy Użytkownicy	13						
		3.5.1 UC09: Logowanie do Systemu	14						
4	$\mathbf{W}\mathbf{y}$	magania pozafunkcjonalne	15						
	4.1	Wetan	15						

	4.2	.2 Charakterystyki oprogramowania			
	4.3	Wymagania pozafunkcjonalne i ich weryfikacja	5		
5	Arc	hitektura systemu 10	6		
	5.1	Wstęp	6		
	5.2	Opis ogólny architektury – Marketecture	6		
	5.3	Perspektywy architektoniczne	6		
		5.3.1 Perspektywa fizyczna	6		
		5.3.2 Perspektywa logiczna	6		
		5.3.3 Perspektywa implemetancyjna	6		
		5.3.4 Perspektywa procesu (równoległości)	6		
	5.4	Decyzje projektowe	6		
	5.5	Wykorzystane technologie	6		
	5.6	Schemat bazy danych			
6		s implementacji 18			
	6.1	Wstęp			
		6.1.1 Użyte technologie			
		PHP			
		PHPUnit			
		Selenium			
		PostgreSQL			
		Eclipse	8		
		SVN	9		
		Redmine	9		
		JasperReports	9		
		JavaScript	9		
	6.2	Ogólna struktura projektu	9		
	6.3	Interfejs	9		
		6.3.1 Wprowadzenie	9		
	6.4	Logika (back-end)	9		
	6.5	Powiązanie back-endu z interfejsem	0		
7	Zan	ewnianie jakości i konserwacja systemu 2	1		
•	7.1	Testy i weryfikacja jakości oprogramowania			
	•••	7.1.1 Testy jednostkowe			
		7.1.2 Testy integracyjne			
		7.1.3 Testy akceptacyjne			
		7.1.4 Inne metody zapewniania jakości			
	7.2	Sposób uruchomienia i działania systemu			
			1		
8		rane doświadczenia 2			
	8.1	Problemy i ich rozwiązania			
		8.1.1 Maciej Trojan			
		Inicjalizacja bazy danych			
		Instalacja modułu			
		8.1.2 Krzysztof Urbaniak			
		Wprowadzenie	2		

\mathbf{C}	Sch	emat l	oazy danych	33				
В	B Wygląd aplikacji							
	A.3	Zawar	tość płyty CD	31				
	A.2	Wykaz	z użytych narzędzi	31				
	A.1	Wkłac	ł poszczególnych osób do przedsięwzięcia	30				
A	Informacje uzupełniające							
	9.2	Propo	zycja dalszych prac	29				
	9.1	Podsu	mowanie	29				
9	Zakończenie							
			Mapowanie obiektowo-relacyjne	27				
		8.1.3	Łukasz Wieczorek	27				
			Hierarchia CSS	26				
			Inwencja programistów	25				
			Tworzenie ankiety	25				
			Tworzenie badania	24				
			Formater kursu	24				
			Role	24				
			Formularze	23				

Wprowadzenie

1.1 Opis problemu i koncepcja jego rozwiązania

1.1.1 Problem

Podstawą każdej działalności jest warunkująca ją potrzeba. Niemożliwą jest jednak analiza potrzeb, bez wcześniejszego ich zbadania. Najłatwiejszą i najbardziej rozpowszechnioną metodą pozyskiwania wiedzy na jakiś temat jest pytanie o to osób związanych ze sprawą. Kiedy pytań jest wiele, a liczba potencjalnych respondentów osiąga niewyobrażalny poziom, zadawanie pytań wymaga usystematyzowania, podobnie, jak metodyka ich dostarczania do odpowiadających i gromadzenia odpowiedzi. Rozumując w ten sposób, ponownie wynajdujemy niezwykłe narzędzie badań, pozwalające na analizę danych i prowadzenie zaawansowanych statystyk. Mowa o ankiecie.

W kontekście uczelni technicznej, jaką jest Politechnika Poznańska, ankietowanie jest niezbędne do jej prawidłowej pracy. Bez informacji zwrotnej (ang. feedback) praktycznie nie ma możliwości sprawdzenia poprawności podejmowanych działań, co w efekcie zawsze będzie prowadzić do katastrofy.

W ostatnich latach¹ Politechnika Poznańska posiadała szerokie spektrum narzędzi do pozyskiwania wiedzy o swoim działaniu i oferowanych usługach. Niestety, gros z nich wzajemnie się wykluczał. Przykładowy student na Wydziale Informatyki² poddawany był ankietom: elektronicznym na poziomie Uczelni, elektronicznym na poziomie Wydziału, "papierowym" na poziomie Uczelni i Samorządu Studentów, a ponadto dodatkowej ankietyzacji w ramach niektórych zajęć dydaktycznych. Co gorsza, żaden spośród tych "systemów" ankietyzacji nie posiada odpowiednich zabezpieczeń, wymaganych do zapewnienia wymierności ich wyników (jak zapewnienie, aby nikt nie wziął w ankiecie udziału więcej niż jeden raz, czy uniemożliwienie wypełnienia ankiety przeznaczonej dla innego wydziału, kierunku). Brak wymiernych efektów udziału w tych badaniach, podobnie jak ich mnogość i dezorientacja, kto tak naprawdę pozyskuje informacje, działała tu na niekorzyść ankietujących. Co jednak najważniejsze, istniała tylko jedna grupa docelowa – studenci Politechniki Poznańskiej.

Ustawa o Szkolnictwie Wyższym wymaga od uczelni wyższych badania nie tylko aktualnej społeczności studenckiej, lecz także jej absolwentów. Sprawdzane powinny być takie czynniki, jak rozwój karier czy satysfakcja z zapewnianych usług. Niestety, na Politechnice Poznańskiej brak

 $^{^1\}mathrm{Mowa}$ o okresie 2008-2013, który jest znany autorom niniejszej Pracy Dyplomowej.

 $^{^2\}mathrm{Do}$ 2010 roku – Wydziale Informatyki i Zarządzania

jest odpowiednich narzędzi do prowadzenia tego rodzaju badań. Wracając więc do tego, co wspomniane zostało wcześniej, potencjalna katastrofa (jak chociażby niezauważony spadek jakości usług, prowadzący do zmniejszenia satysfakcji odbiorców i w efekcie spadku prestiżu Uczelni) to jedynie kwestia czasu.

1.1.2 Proponowane rozwiązanie

Na szczęście, problemu sprawnego ankietowania nie można porównywać z węzłem gordyjskim. Najłatwiejszym i – w naszej opinii – najbardziej popartym logicznymi argumentami rozwiązaniem jest stworzenie jednego, jednolitego, globalnego i prostego w obsłudze systemu prowadzenia badań i ankiet dla różnych grup docelowych, obejmujących wszystkich aktualnych i byłych studentów Politechniki Poznańskiej. Aby zapewnić dostępność oraz prostotę wdrożenia systemu, który na to pozwoli, zostanie on wykonany za pomocą technologii internetowych, co umożliwi też jego obsługę z użyciem dowolnej popularnej przeglądarki internetowej dostępnej na rynku.

W trakcie analizy problemu, wraz z Kierownikiem Projektu oraz jego Architektem, doszliśmy do wniosku, że koniecznym będzie także zapewnienie swojego rodzaju "zachęty" dla potencjalnych Respondentów – o ile bowiem studentowi może zależeć na rozwoju jego uczelni, o tyle absolwent nie będzie czerpał z tego tytułu żadnych korzyści. Nasze rozwiązanie obejmuje więc także element zachęcający do korzystania z systemu, jakim jest dostęp dla Respondentów do unikalnych materiałów dydaktyczno-naukowych.

Aby zapewnić, że pozyskane dane są prawidłowe, w proponowanym rozwiązaniu znajdą się systemy autoryzacji osób uzyskujących dostęp do badań i ankiet. Jest to jednak jedyny element wymagający sprawdzenia tożsamości Respondenta – same wyniki będą całkowicie anonimowe.

1.2 Ograniczenia i zagrożenia dla projektu

Największym ograniczeniem, a zarazem zagrożeniem dla projektu jest czas. Na projektowanie, implementację i wdrożenie rozwiązania przewidziany jest jedynie okres od września 2012, do lutego 2013. Wynika to właśnie z faktu, iż projekt ten jest bezpośrednio związany z niniejszą Pracą Dyplomową. Dodatkowym zagrożeniem jest fakt braku wcześniejszego doświadczenia przy realizacji projektów opartych na technologiach internetowych.

1.3 Cele projektu

Celem projektu iQuest jest zbudowanie systemu umożliwiającego łatwe przeprowadzanie ankiet wśród studentów i absolwentów uczelni. System powinien:

- współpracować z innymi systemami funkcjonującymi na uczelni (np. Sokrates)
- oferować dużą elastyczność:
 - przy definiowaniu różnorodnych ankiet
 - przy tworzeniu i hierarchizacji grup respondentów
 - przy zachęcaniu do uczestnictwa w niej przez potencjalnych Respondentów

1.4. Omówienie pracy 3

- oferować rozbudowane możliwości raportowania
- ujednolicić uczelniany system pozyskiwania informacji

• odciążyć pracowników uczelni oraz Samorząd Studentów z obowiązków związanych z przeprowadzaniem konwencjonalnych ("papierowych") ankiet

1.4 Omówienie pracy

Do uzupełnienia później

Opis procesów biznesowych

System iQuest, będący przedmiotem niniejszej Pracy Dyplomowej, jest nie tylko projektem edukacyjnym, lecz jednocześnie, pełnoprawnym zleceniem biznesowym. Wykonywany dla Dziekana Wydziału Informatyki Politechniki Poznańskiej, traktowany jest dokładnie tak samo, jak w pełni profesjonalne zlecenia, z którymi jego uczestnikom przyjdzie się zmierzyć w przyszłości. Z tego względu, konieczna jest jego analiza w kontekście powiązanych procesów biznesowych.

2.1 Aktorzy

W systemie zdefiniowani są następujący aktorzy:

- System opisywany system, iQuest.
- Administrator zarządza sprawami technicznymi, związanymi platformą Moodle. Funkcję mogą pełnić osoby mające podstawową wiedzę informatyczną, znający mechanizmy Moodle'a.
- Administrator Bazy Danych zarządza sprawami technicznymi, związanymi z prawami do grup docelowych, ich tworzeniem i utrzymaniem. Funkcję mogą pełnić Pracownicy Uczelni/ Dziekanatu oraz Administratorzy Systemów.
- Ankieter tworzy ankiety, wskazuje grupy docelowe i rozsyła ankiety. Może też przeglądać raporty. Funkcję mogą pełnić: Prowadzący zajęcia, Pracownik Dziekanatu.
- Respondent odpowiada na otrzymane ankiety. Funkcję mogą pełnić: Absolwenci, Studenci.

2.2 Obiekty biznesowe

W ramach systemu iQuest, zdefiniowane są cztery obiekty biznesowe. Mowa o Badaniu, Ankiecie, Grupie Docelowej i Raporcie.

2.2.1 Badanie

Jest to Ankieta wraz z wybranymi: grupą docelową i czasem trwania. Badanie determinują następujące atrybuty:

- Nazwa Badania,
- Data rozpoczęcia,

- Data zakończenia,
- Okresowość,
- Grupa docelowa,
- Przypisana Ankieta.

2.2.2 Ankieta

Jest tworzona przez Ankieterów i wysyłana do Respondentów. Raz utworzona Ankieta zostaje zapisana w Katalogu Ankiet. Ankietę charakteryzują następujące atrybuty:

- Nazwa Ankiety,
- Wstęp,
- Podsumowanie,
- Przypisane Pytania.

2.2.3 Grupa Docelowa

Grupa studentów lub absolwentów, do których skierowana jest ankieta. Atrybuty:

 \bullet Studenci/Absolwenci

2.2.4 Raport

Zebrane odpowiedzi z jednego lub z kilku badań. Może zawierać wykresy, zestawienia.

2.3 Biznesowe przypadki użycia

Poniżej przedstawione zostały biznesowe przypadki użycia. Obejmują one dwa główne zagadnienia: zbieranie informacji oraz zarządzanie Grupami Docelowymi.

2.3.1 BC01: Zbieranie informacji o Absolwentach

Przypadek użycia: BC01: Zbieranie informacji o Absolwentach

Aktorzy: Ankieter, Respondent

Pre: Ankieter chce ankietować Absolwentów

 $\textbf{Post:} \ \ \textbf{Ankieta}, \ \textbf{Raport}$

Scenariusz Główny

- 1. Ankieter tworzy Ankietę (UC01)
- 2. Ankieter wybiera Absolwentów, do których chce rozesłać Ankietę (UC03)
- 3. Ankieter uruchamia Ankietę (UC04)
- 4. System powiadamia Respondentów o Ankiecie
- 5. Respondent wypełnia Ankietę (UC05)
- 6. Ankieter sprawdza podsumowanie Ankiety (UC06)

2.3.2 BC02: Zbieranie informacji o Studentach

Przypadek użycia: BC02: Zbieranie informacji o Studentach

Aktorzy: Ankieter, Respondent

Pre: Ankieter chce ankietować Studentów

Post: Ankieta, Raport

Scenariusz Główny

- 1. Ankieter tworzy Ankietę (UC01)
- 2. Ankieter wybiera Studentów, do których chce rozesłać Ankietę (UC03)
- 3. Ankieter uruchamia Ankietę (UC04)
- 4. System powiadamia Respondentów o Ankiecie
- 5. Respondent wypełnia Ankietę (UC05)
- 6. Ankieter sprawdza podsumowanie Ankiety (UC06)

2.3.3 BC03: Zarządzanie Grupami Docelowymi

Przypadek użycia: BC03: Zarządzanie Grupami Docelowymi

Aktorzy: Administrator Bazy Danych

Pre: Ankieter chce ankietować Studentów

Post: Ankieta, Raport

Scenariusz Główny

- 1. Ankieter zgłasza potrzebę stworzenia Grupy Docelowej Administratorowi Bazy Danych
- 2. Administrator Bazy Danych podaje nazwę Grupy Docelowej, którą zamierza utworzyć
- 3. Administrator Bazy Danych dodaje/usuwa członków Grupy Docelowej
- 4. Administrator Bazy Danych potwierdza chęć stworzenia Grupy Docelowej
- 5. System tworzy Grupę Docelową
- 6. Ankieter może korzystać z Grupy Docelowej

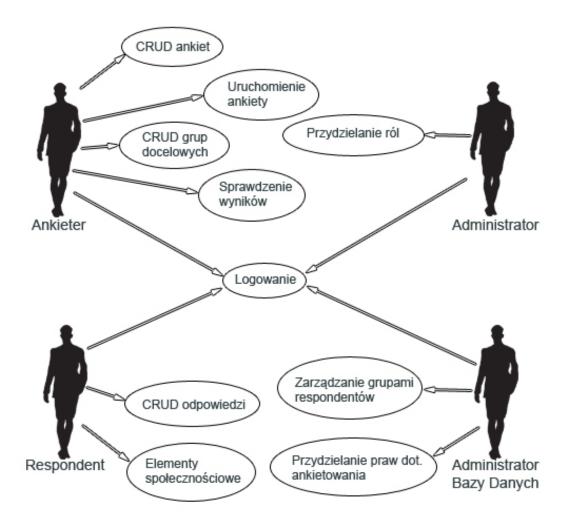
Wymagania funkcjonalne

Celem sprawnej realizacji celów warunkujących powstanie systemu iQuest, musi on spełniać szereg wymagań funkcjonalnych. Obejmuje to m.in. tworzenie i prowadzenie (zarówno ze strony Ankietera, jak i Respondenta) Badań i Ankiet, a także analizę powstałych na ich podstawie zestawień danych. Ze względu na charakter projektu iQuest, niezwykle ważną funkcjonalnością okazał się najbardziej podstawowy ze wszystkich mechanizmów – logowanie do systemu. Koniecznością jest bowiem prawidłowa autoryzacja użytkowników systemu, jak też współpraca z innymi systemami Uczelni.

3.1 Diagram przypadków użycia

Na rysunku 3.1 (poniżej) przedstawiono diagram przypadków użycia. W ramach Systemu udostępniane są różne funkcje, możliwe do wykonania przez różnych aktorów. Dla przykładu, Ankieter może tworzyć Badania i analizować ich Statystyki oraz Raporty, podczas gdy Respondent może odpowiadać w Ankietach w ramach skierowanych do niego Badań; Administrator zarządza przydzielaniem ról; Administrator Bazy Danych zajmuje zarządza grupami Respondentów i przydzielaniem praw i zezwoleń.

3.2. Ankieter 9

Rysunek 3.1: Diagram przypadków użycia

3.2 Ankieter

Poniżej przedstawiono przypadki użycia dotyczące Ankietera.

3.2. Ankieter 10

3.2.1 UC01: Stworzenie Ankiety

Przypadek użycia: UC01: Stworzenie Ankiety

Aktorzy: Ankieter

Pre: Ankieter jest zalogowany w Systemie i chce utworzyć Ankiete

Post:

Scenariusz Główny

- 1. Ankieter wpisuje atrybuty Ankiety: nazwę Ankiety, wstęp, podsumowanie
- 2. System prezentuje stronę umożliwiającą dodawanie pytań
- 3. Ankieter wybiera typ pytania
- 4. Ankieter wpisuje treść pytania
- 5. Ankieter podaje możliwe odpowiedzi
- 6. System prezentuje podsumowanie ankiety
- 7. Ankieter akceptuje ankietę
- 8. System zapisuje ankietę w Katalogu Ankiet Ankietera

Rozszerzenia

- 4.A Typ pytania: pytanie otwarte
- 4.A.1 Ankieter pomija krok 5.
- 5.A Ankieter chce dodać kolejne pytanie
- 5.A.1 Powrót do kroku 3.

3.2.2 UC02: Edycja Ankiety

Przypadek użycia: UC02: Edycja Ankiety

Aktorzy: Ankieter

Pre: 1. Ankieta znajduje się w Systemie i jest dostępna dla Ankietera

- 2. Ankieta nie jest częścią czynnego Badania
- 3. Ankieter jest zalogowany w Systemie i chce zmodyfikować istniejącą Ankietę

Post:

Scenariusz Główny

- 1. Ankieter wybiera Ankietę do modyfikacji
- 2. System prezentuje wskazaną Ankietę
- 3. Ankieter wybiera pytanie do edycji/usunięcia
- 4. System prezentuje pytanie z możliwością edycji
- 5. Ankieter edytuje/usuwa pytanie
- 6. Ankieter potwierdza chęć zapisu zmienionej Ankiety
- 7. System zapisuje zmienioną Ankietę

Rozszerzenia

- 5.A. Edycja możliwych odpowiedzi do pytań
- 5.A.1 Ankieter edytuje możliwe odpowiedzi do pytań

3.2. Ankieter 11

3.2.3 UC03: Wybór Grupy Docelowej

Przypadek użycia: UC03: Wybór Grupy Docelowej

Aktorzy: Ankieter, Administrator Bazy Danych

Pre: 1. Ankieta znajduje się w Systemie i jest dostępna dla Ankietera

- 2. Grupa Docelowa znajduje się w Systemie i jest dostępna dla Ankietera
- 3. Ankieter jest zalogowany w Systemie i chce wybrać Grupę Docelową

Post:

Scenariusz Główny

- 1. Ankieter wybiera przycisk "Utwórz badanie"
- 2. System prezentuje listę Grup Docelowych, do których Ankieter ma uprawnienia
- 3. Ankieter wybiera Grupy Docelowe dla danej Ankiety
- 4. Ankieter wybiera typ powiadamiania Respondentów
- 5. Ankieter akceptuje powiązanie Grup Docelowych z Ankietą

Rozszerzenia

- 3.A. Zawężenie Grupy Docelowej
- 3.A.1 Ankieter wybiera członków Grupy Docelowej, do której ma być skierowana Ankieta.
- 3.A.2 Powrót do kroku 4.
- 3.B. Grupa Docelowa poszukiwana przez Ankietera nie istnieje
- 3.B.1 Ankieter próbuje połączyć kilka Grup Docelowych lub ich fragmentów
- 3.B.2 W przypadku niepowodzenia kroku rozszerzenia 3.B.1, bądź wystąpienia takiej konieczności, Ankieter informuje Administratora Bazy Danych, że nie ma praw do wysyłania ankiet do wskazanych osób i/lub powiadamia go (za pomocą poczty elektronicznej) o potrzebie stworzenia Grupy Docelowej o konkretnych atrybutach (BC03)
- $3.B.3\ W$ przypadku pominięcia kroku rozszerzenia 3.B.2, powrót do kroku 4., w przeciwnym razie, powrót do kroku 1.

3.2.4 UC04: Uruchomienie Badania

Przypadek użycia: UC04: Uruchomienie Badania

Aktorzy: Ankieter, Respondent

Pre: 1. Ankieta znajduje się w Systemie i jest dostępna dla Ankietera

- 2. Ankieta jest powiązana z Grupą Docelową
- 3. Ankieter jest zalogowany w Systemie i chce rozesłać istniejącą Ankietę

Post: Respondenci powiadomieni o Ankiecie

Scenariusz Główny

- 1. Ankieter ustawia czas rozpoczęcia i zakończenia Ankiety
- 2. Ankieter potwierdza chęć uruchomienia Badania
- 3. System rozsyła Ankietę do Respondentów
- 4. System powiadamia Respondentów o Ankiecie

Rozszerzenia

- 1.A. Ankieter chce prowadzić ankietę wielokrotną
- 1.A.1 Ankieter ustawia czestotliwość ankiety

3.3. Respondent 12

3.2.5 UC06: Sprawdzenie wyników

Przypadek użycia: UC06: Sprawdzenie wyników

Aktorzy: Ankieter

Pre: 1. Ankieta znajduje się w Systemie, zawiera odpowiedzi od Grupy Docelowej i jest dostępna dla Ankietera

2. Ankieter jest zalogowany w Systemie i chce pozyskać informacje od Studentów/Absolwentów

Post: Wygenerowany Raport

Scenariusz Główny

- 1. Ankieter wybiera Ankietę, której wyniki chce poznać
- 2. Ankieter wybiera typ Raportu, który chciałby zobaczyć
- 3. System generuje i wyświetla Raport

3.3 Respondent

Poniżej przedstawiono przypadki użycia dotyczące Respondenta.

3.3.1 UC05: Udzielenie odpowiedzi

Przypadek użycia: UC05: Udzielenie odpowiedzi

Aktorzy: Respondent

Pre: 1. Respondent dostaje powiadomienie o Ankiecie (link bezpośredni do Ankiety)

2. Respondent jest zalogowany w Systemie i chce wypełnić Ankietę

Post:

Scenariusz Główny

- 1. System prezentuje Ankietę Respondentowi
- 2. Respondent udziela odpowiedzi na pytania
- 3. System prezentuje podsumowanie odpowiedzi
- 4. Respondent zatwierdza wypełnioną Ankietę
- 5. System zapisuje odpowiedzi

Rozszerzenia

- 1.A. Przedawniona Ankieta
- 1.A.1 System informuje, że Ankieta już się zakończyła
- 5.A. Brak odpowiedzi na niektóre pytania
- 5.A.1 System informuje, że pozostały pytania bez odpowiedzi
- 5.A.2 Powrót do kroku 2.

3.4 Administrator Bazy Danych

Poniżej przedstawiono przypadki użycia dotyczące Administratora Bazy Danych.

3.4.1 UC07: Tworzenie Grupy Docelowej

Przypadek użycia: UC07: Tworzenie Grupy Docelowej

Aktorzy: Administrator Bazy Danych

Pre: 1. Ankieter chce wysyłać Ankiety do określonych Respondentów w prosty sposób

2. Administrator Bazy Danych jest zalogowany w Systemie i chce utworzyć nową Grupę Docelową

Post: Nowa Grupa Docelowa w Systemie

Scenariusz Główny

- 1. Administrator Bazy Danych wybiera opcję tworzenia Grup Docelowych
- 2. System prezentuje formularz tworzenia Grupy Docelowej
- 3. Administrator Bazy Danych wprowadza nazwę tworzonej Grupy Docelowej, wybiera Grupę Nadrzędną oraz Respondentów do dodania do Grupy Docelowej
- 4. Administrator Bazy Danych potwierdza chęć stworzenia Grupy Docelowej
- 5. System zapisuje nową Grupę Docelową

Rozszerzenia

4.A Brak Grupy Nadrzędnej

4.A.1 Administrator Bazy Danych nie uzupełnia Grupy Nadrzędnej

3.4.2 UC08: Edycja Grupy Docelowej

Przypadek użycia: UC08: Edycja Grupy Docelowej

Aktorzy: Administrator Bazy Danych

Pre: 1. Grupa Docelowa znajduje się w Systemie

2. Administrator Bazy Danych jest zalogowany w Systemie i chce zmodyfikować Grupę Docelową

Post: Zmodyfikowana lista członków Grupy Docelowej

Scenariusz Główny

- 1. Administrator Bazy Danych wybiera Grupę Docelową
- 2. Administrator Bazy Danych wybiera członka/członków Grupy Docelowej do edycji/usunięcia
- 3. Administrator Bazy Danych dodaje/edytuje]/usuwa członka/członków Grupy Docelowej
- 4. Administrator Bazy Danych potwierdza chęć wprowadzenia zmian
- 5. System zapisuje zmiany

3.5 Wszyscy Użytkownicy

Poniżej przedstawiono przypadki użycia dotyczące wszystkich Użytkowników.

3.5.1 UC09: Logowanie do Systemu

Przypadek użycia: UC09: Logowanie do Systemu

Aktorzy: Użytkownik (Ankieter, Administrator, Administrator Bazy Danych, Respondent)

Pre: Użytkownik posiada konto w Systemie i posiada poprawne dane logowania

Post: Użytkownik jest zalogowany w Systemie

Scenariusz Główny

- 1. System wyświetla Użytkownikowi formularz logowania
- 2. Użytkownik podaje login lub adres e-mail oraz hasło
- 3. System uwierzytelnia Użytkownika

Rozszerzenia

- 2.A Użytkownik chce się zalogować przy pomocy eKonta
- 2.A.1 Użytkownik wybiera opcję logowania przez eKonto
- 2.A.2 System przekierowuje Użytkownika na stronę logowania przez eKonto (eLogin)
- 2.A.3 Użytkownik wprowadza dane logowania do eKonta
- 2.A.4 Powrót do kroku 3.

Wymagania pozafunkcjonalne

4.1 Wstęp

W niniejszym rozdziale zostaną zaprezentowane i krótko opisane charakterystyki oraz wymagania pozafunkcjonalne obowiązujące dla systemu. Ponadto zostanie podjęta próba weryfikacji, które wymagania udało się spełnić i jakie są perspektywy rozwoju

- 4.2 Charakterystyki oprogramowania
- 4.3 Wymagania pozafunkcjonalne i ich weryfikacja

Architektura systemu

5.1 Wstęp

Wprowadzenie, bardzo ogólny opis.

5.2 Opis ogólny architektury – Marketecture

Tutaj rysunek i opis marketecture.

5.3 Perspektywy architektoniczne

5.3.1 Perspektywa fizyczna

Rysunek wraz z opisem.

5.3.2 Perspektywa logiczna

Rysunek wraz z opisem.

5.3.3 Perspektywa implemetancyjna

Rysunek wraz z opisem. Można tutaj też umieścić perspektywę kodu.

5.3.4 Perspektywa procesu (równoległości)

Rysunek wraz z opisem.

5.4 Decyzje projektowe

Tutaj piszemy o decyzjach projektowych, związkach pomiędzy nimi oraz innych związanych sprawach.

5.5 Wykorzystane technologie

Opis wykorzystywanych technologii (COTS).

5.6 Schemat bazy danych

Schemat bazy danych (tu lub w osobnym dodatku).

Opis implementacji

6.1 Wstęp

Wersja bez redakcji.

6.1.1 Użyte technologie

W poniższym rozdziale postaram się wyjaśnić wybór odpowiednich technologii użytych w pracy.

PHP

PHP to język w którym napisany jest system Moodle, dlatego też jest językiem większości naszych rozszerzeń.

PHPUnit

Ze względu na fakt, iż programiści *Moodle'a* testują jednostkowo kod tejże platformy z użyciem *PHPUnit* zdecydowaliśmy się na to samo. *Moodle* udostępnia dwie klasy do testowania, tj. *basic_testcase* i *advanced_testcase*, przy czym ta druga służy do testów, które wchodzą w interakcję z bazą danych.

Selenium

Selenium to szybko rozwijające się narzędzie do testów akceptacyjnych. Był to naturalny wybór zwłaszcza, że zostało ono nam przybliżone już na zajęciach z Inżynierii Oprogramowania na 6. semestrze studiów.

${\bf Postgre SQL}$

Ze względu na wymaganie pozafunkcjonalne wybraliśmy system zarządzania bazą danych Post-greSQL.

Eclipse

Ze względu na darmową dostępność jako zintegrowane środowisko programowania wybraliśmy Eclipse z dodatkiem PHP Development Tools.

SVN

Ze względu na wymaganie pozafunkcjonalne wybraliśmy system zarządzania wersjami Subversion.

Redmine

Już od początku pracy korzystaliśmy z systemu zarządzania projektami *Redmine*. To narzędzie bardzo przydatne w wymianie informacji pomiędzy członkami zespołu, integrujące się m.in. z repozytorium kodu.

JasperReports

Ze względu na wymaganie pozafunkcjonalne zdecydowaliśmy się skorzystać z mechanizmów raportowania oferowanych przez JasperReports.

JavaScript

Formularze wymagające częstej interakcji z klientem, np. formularz umożliwiający tworzenie nowej ankiety, oraz funkcje związane z walidacją pól uzupełnianych przez klienta zostały napisane w *JavaScript*. Obsługa strony po stronie użytkownika zapobiega frustracji, związanej z częstym przeładowywaniem całej strony.

6.2 Ogólna struktura projektu

Sekcja druga.

6.3 Interfejs

6.3.1 Wprowadzenie

Jedną z części pracy było zaprojektowanie graficznego interfejsu użytkownika. Głównym problemem jaki się pojawił, był wybór odpowiedniego narzędzia. Celem jaki postawiono, była maksymalna zgodność projektowanych elementów z różnymi wersjami Moodle – zarówno wcześniejszymi, jak i późniejszymi. Zdecydowano, aby starać się korzystać z gotowych interfejsów programowania aplikacji (API) dostarczonych przez Moodle, tj. $Page\ API$, $Form\ API$, oraz $Access\ API$. Wszystkie interfejsy są napisane przy użyciu języka PHP – są wykonywane po stronie serwera. Konieczne okazało się też wykonanie niektórych skryptów po stronie klienta. Dlatego w projekcie wykorzystano również język skryptowy $Java\ Script$.

6.4 Logika (back-end)

Jednym z zadań w ramach pracy było zaprogramowanie odpowiedniej logiki biznesowej rozwiązującej zadania stawiane przed zaprojektowanym systemem. Najważniejszym zadaniem z perspektywy back-end'u jest interakcja z bazą danych. Poza tym system posiada: procesor zadań wykonywanych w tle oparty na cron; moduł odpowiadający za komunikację z systemem uczelanianym ePoczta; moduł logowania zdarzeń. W trakcie implementacji zdecydowaliśmy się nie tworzyć osobnego mechanizmu do przechowywania ustawień w bazie danych i skorzystaliśmy z istniejącego już w Moodle. Jednym z wymagań pozafunkcjonalnych było wykorzystanie bazy danych PostgreSQL. Platforma Moodle korzysta z mechanizmu XMLDB, co pozwala na ominięcie wielu problemów

pojawiających się przy migracjach pomiędzy różnymi systemami baz danych. Niestety kosztem wykorzystania tego mechanizmu jest konieczność pracy z interfejsami programowania aplikacji dostarczanymi przez platformę *Moodle*, m.in. *Data manipulation API*.

6.5 Powiązanie back-endu z interfejsem

Dalsze opisy.

Zapewnianie jakości i konserwacja systemu

- 7.1 Testy i weryfikacja jakości oprogramowania
- 7.1.1 Testy jednostkowe
- 7.1.2 Testy integracyjne
- 7.1.3 Testy akceptacyjne
- 7.1.4 Inne metody zapewniania jakości
- 7.2 Sposób uruchomienia i działania systemu

Zebrane doświadczenia

Wersja bez redakcji; zostanie zmieniony sposób podziału na chronologiczny; zostaną rodzielone problemy i ich rozwiązania od doświadczeń i wniosków, oraz przeniesione do działu implementacji/architektury.

8.1 Problemy i ich rozwiązania

8.1.1 Maciej Trojan

Inicjalizacja bazy danych

Moduł iQuest do działania wymaga rozszerzenie istniejącej bazy danych platformy *Moodle* o dodatkowe tabele, przechowujące niezbędne dane wykorzystywane do spełnienia założonej funkcjonalności.

Do zaimportowania bazy danych przygotowanej przez architekta wykorzystano narzędzie, wbudowane w platformę *Moodle*, *XMLDB*, które gwarantuje bezobsługową instalację modułu w przyszłości. Jak się później okazało narzędzie to posiada błąd, który uniemożliwia zaimportowania kluczy obcych. Wymagało to od programistów ręcznego utworzenia wszystkich kluczy obcych, przewidzianych przez architekta.

Instalacja modułu

Postanowiono, że wraz z instalacją modułu powinień automatycznie tworzyć się odpowiedni kurs związany jedynie z modułem iQuest. Zmniejsza to potrzebny czas na przygotowanie platformy do użytku, oraz zapobiega pomyłkom związanych z ręcznym tworzeniem i konfiguracji kursu.

Niestety okazało się, że podejście to uniemożliwia instalację modułu jednocześnie z całą platformą *Moodle*, ponieważ dodatkowe moduły instalowane są przed mechanizmami pozwalającymi na tworzenie *kursu*. Doinstalowanie modułu do zainstalowanej platformy nie powoduje żadnych komplikacji.

8.1.2 Krzysztof Urbaniak

Wprowadzenie

Na początku tego rozdziału należy przypomnieć, główne pojęcia związane z korzystaniem z platformy Moodle.

Po zalogowaniu do systemu użytkownik musi wybrać kurs. Kurs jest największą częścią Moodle i przeważnie kojarzony jest z przedmiotem. Na kurs składa się kilka lub kilkanaście sekcji. Sekcja

odpowiada najczęściej konkretnym zajęciom, jest związana z jakimś wydarzeniem lub tygodniem. Najmniejszą jednostką w *Moodle* jest *aktywność*. Aktywność to podstawowy typ modułów rozszerzających funkcjonalność *Moodle*. Aktywnościami są np. *Forum*, *Głosowanie*, *Czat*. Istnieje również inny typ modułów: *zasoby*. Są to m.in. własne strony internetowe, pliki, adresy *URL*. Na potrzeby projektu została wyróżniona grupa *materiały*. Zalicza się do niej wszystkie moduły inne niż *iQuest*, czyli inne niż badania. Moduły grupowane są w sekcje.

Formater kursu decyduje o ułożeniu i wyświetlaniu elementów na stronie.

Różnica pomiędzy tym, czy użytkownik znajduje się lub nie, w module lub w kursie, to *kontekst*. Jako, że rozdział ten tyczy się grafiki, warto wspomnieć, że elementy na stronie ułożone są w następujący sposób:

Na ekranie wyświetlana jest lista sekcji.

Wewnątrz każdej sekcji znajduje się lista badań. Pod nią drukowana jest lista materiałów.

Formularze

Projektując graficzny interfejs użytkownika, prędzej czy później pojawia się potrzeba wyboru narzędzia do projektowania formularzy. Rozważano kilka możliwości. Po pierwsze, użycie po prostu czystego języka HTML. Drugą opcją było użycie wbudowanych w $Moodle\ API-Form\ API$ lub $Output\ API$. Jako trzecią możliwość rozważano użycie zewnętrznych API- nie związanych z Moodle.

Odrzucono pomysł pierwszy oraz trzeci. Pomysł pierwszy wydał się zbyt pracochłonny. Z uwagi na dość mocno ograniczony czas, nie chciano programować czegoś od początku samemu, skoro wcześniej zostało to już przez kogoś napisane. Nawet kosztem tego, że interfejs nie wyglądał dokładnie tak, jak go zaprojektowano. Na pierwszym miejscu stawiano jego kompletność. Wariant trzeci był nie zgodny z założeniem mówiącym o korzystaniu z interfejsów Moodle tam, gdzie to możliwe. Nie chciano, żeby użytkownik poczuł, że programowana wtyczka nie jest częścią systemu Moodle. Co więcej, interfejs odbiegałby od wyglądu Moodle i mógłby zostać oceniony jako nieintuicyjny. W pierwszej kolejności zdecydowano się korzystać z Output API.

Output API to zestaw funkcji, wprowadzonych od wersji Moodle 2.0. Umożliwiają one wstawianie na stronę standardowych elementów formularza, takich jak: etykiety, przyciski, linki, tabele etc. Niestety, z nieznanych powodów, to wspaniale wyposażone, z pełną dokumentacją i w pełni przydatne API zostało usunięte z Moodle już w wersji 2.2. Co ciekawe, niektórych elementów można nadal używać, lecz nie znaleziono dokumentu, który mówiłby o tym jakie dokładnie części tego API można używać, a które zostały wycofane.

Po Output API wybrano Form API. Ku rozczarowaniu zespołu Form API ma nieco uboższą dokumentację. Zdarza się, że w funkcji są omówione np. tylko trzy pierwsze argumenty, natomiast reszta jest pominięta, tak jakby nie istniała. Form API różni się też od poprzednich API tym, że jest oparte na modelu obiektowym. Posiada także mechanizm pozwalający na weryfikację danych, wprowadzanych przez użytkownika. Mechanizm ten napisany jest z użyciem języka JavaScript, oznacza to, że walidacja przeprowadzana jest po stronie klienta, a dopiero poprawne dane przesyłane są do serwera.

Podsumowując, mimo niekompletnej dokumentacji, jako narzędzie implementacji formularzy, zostało wybrane $Form\ API$. Mimo wielu jego zalet, oczywiście nie wszystkie potrzebne elementy udało się napisać używając jedynie API. Korzystano wtedy z czystego języka HTML.

Role

Jedną z cech projektu, jest podział użytkowników na ankieterów i respondentów. W systemie *Moodle* istnieje mechanizm do zarządzania rolami, który wydawał się adekwatny do użycia w tym przypadku. Rola jest to zbiór *możliwości*. Możliwość można rozumieć jako prawo do wykonania, określonego przez programistę fragmentu kodu.

Formater kursu

Jednym z problemów jakie napotkano, była konieczność wyświetlania respondentom i ankieterom tylko określonych modułów. Ankieterzy powinni zobaczyć tylko te badania, które utworzyli oraz inne aktywności, zasoby. Respondenci powinni zobaczyć tylko te badania, w których mogą wypełnić ankietę, a także materiały, które mają prawo wyświetlać.

Do rozwiązania problemu zdecydowano się użyć formatera kursu. Narzędzie to, jako integralna część *Moodle*, było najlepszym rozwiązaniem z możliwych. Niestety wkrótce okazało się, że brak dokumentacji, a także dyskusji na temat tego narzędzia w internecie utrudnia wykonanie zadania. Całą pracę wejścia, polegającą na poznaniu narzędzia, wykonano studiując kod źródłowy domyślnych formaterów *Moodle*.

Pierwszy plan zakładał wyświetlanie użytkownikowi dwóch sekcji. Jedną z odpowiednimi badaniami, drugą z materiałami. Należało także ograniczyć ankieterowi możliwość dodawania w pierwszej sekcji modułów innych niż iQuest, a w drugiej sekcji uniemożliwić dodanie tej aktywności. Niestety wyszło na jaw, że jest to nieosiągalne bez ingerowania w wewnętrzny kod platformy *Moodle*.

Zostało to spowodowane uaktualnieniami w *Moodle*. Kod *PHP* wyświetlania typów modułów, zostaje nadpisywany przez *JavaScript*. W taki sposób, z poziomu funkcji *PHP*, odpowiedzialnych za wyświetlanie listy modułów w danej sekcji, nie da się kontrolować, które moduły zostaną wyświetlane, a które nie. Mówiąc prościej, programista może jedynie wybrać, jakie moduły będą wyświetlane we wszystkich sekcjach w danym kursie, a nie może decydować o tym, co można dodać w każdej sekcji z osobna.

Rozwiązaniem było umieszczenie listy badań oraz listy materiałów w jednej sekcji. Można w niej dodać jakikolwiek moduł. Dopiero przy wyświetlaniu moduły dzielone są na dwie listy: listę badań i listę materiałów. Dzięki temu cel został osiągnięty – użytkownik zobaczy tylko te moduły, które może wyświetlić. Co więcej, będą one odpowiednio posegregowane, aby użytkownik szybko mógł znaleźć to, czym jest zainteresowany.

Tworzenie badania

Kolejną trudnością w projekcie, było połączenie wtyczki z systemem *Moodle*. Głównie sprowadzało się to do tego, aby tak wykorzystać interfejs graficzny oferowany przez *Moodle*, żeby użytkownik nie miał poczucia zmiany systemu. Zarówno wygląd, jak i dodawanie różnych funkcji, powinny być zgodne ze standardem *Moodle*. Dzięki takiemu podejściu, osoba, korzystająca wcześniej z *Moodle*, a pragnąca używać wtyczki *iQuest*, nie musiała zmieniać swoich przyzwyczajeń. Co więcej, w projekcie duży nacisk został postawiony na nie zniechęcanie respondentów do wypełnienia ankiety, co było dodatkową motywacją do zaprojektowania przyjaznego użytkownikom interfejsu.

Wstępna wersja interfejsu, zaprojektowana przez architekta, wyglądała następująco. Najpierw ankieter wyrażał chęć utworzenia nowego badania, klikając odpowiedni przycisk. Następnie mógł dodać do badania ankietę z katalogu, ewentualnie utworzyć nową. Na kolejnej stronie ankieter

definiował szczegóły badania, takie jak: nazwa, grupa docelowa, czas rozpoczęcia i zakończenia etc. Niestety, nie było możliwe, aby zaimplementować to w powyższy sposób.

Problem stwarzało dodawanie ankiety wewnątrz tworzenia badania. Gdy tworzenie badania zaczyna się od zdefiniowania ankiety, to nie można od razu dodać jej do odpowiedniego badania, ponieważ to badanie jeszcze nie istnieje. W takim wypadku należałoby przechowywać informację, że po utworzeniu badania ma dodać się do niego ankieta. (Na przykład można w tym celu użyć dodatkowy parametr w adresie URL, ale stwarza to potencjalny problem ile razy trzeba go będzie przesłać.) Dodatkowo, w *Moodle*, przy kreowaniu nowego modułu, użytkownikowi wyświetlany jest domyślny formularz, w którym podaje się parametry potrzebne do zbudowania instancji modułu. Przyjmując, że badanie jest kojarzone z modułem, nie ma możliwości, aby przed zakończeniem tworzenia badania wstawić dodatkowy formularz.

Rozwiązaniem jest prosta zamiana kolejności tworzenia badania oraz ankiety. Najpierw użytkownik tworzy badanie, czyli moduł. Dopiero wówczas ma możliwość sporządzenia ankiety. Podejście to ma kilka zalet: jest to zgodne z procedurą *Moodle*, a co za tym idzie, bardziej intuicyjne dla użytkownika obeznanego z *Moodle* oraz pozwala na łatwe dodanie ankiety do badania. Ponadto ankieter może zrezygnować z komponowania ankiety przy kreowaniu badania. Nie sposób nie zgodzić się z tezą, że jest to jedyny słuszny sposób dodawania nowego modułu *iQuest*.

Tworzenie ankiety

Przy tworzeniu ankiety powstał dość specyficzny problem implementacyjny. Wynikał on z faktu, że ankietę definiować można zarówno z poziomu kursu, jak i z poziomu badania. Powstało pytanie: Jak przetwarzać dane pochodzące z różnych kontekstów?

Standardowo, we wtyczkach Moodle, elementy odpowiedzialne za wyświetlanie informacji na ekranie znajdują się w pliku view.php. Pojawił się pomysł, aby rozszerzyć strukturę o dwa dodatkowe pliki: mod.php oraz course.php. Do pliku mod.php trafiały dane z kontekstu modułu. Drugi plik zajmował się przetwarzaniem danych z kontekstu kursu. Taki podział gwarantował większy porządek w kodzie źródłowym. Porządek był ważny, ponieważ w Moodle nie jest zgodny z wzorcem Model-View-Controller. W związku z tym istotne jest aby efektywnie zarządzać kodem źródłowym, żeby mała jego zmiana nie wymagała zmiany wielu elementów.

Niestety wprowadzone zmiany okazały się niewystarczające. Występowało niepotrzebne powielanie kodu. Wydzielono jeszcze jeden plik, w którym przetwarzano dane otrzymane z formularzy, zapisywano je do bazy danych. Później zwracano sterowanie do plików mod.php albo course.php w zależności od kontekstu.

Dzięki utworzeniu trzech dodatkowych plików, kod źródłowy stał się bardziej przejrzysty. Wartość takiego rozwiązania można zauważyć dopiero, gdy zachodzi konieczność znalezienia błędu lub wprowadzenia zmian. Przy dobrym zarządzaniu kodem mała zmiana wymaga małych zmian.

Inwencja programistów

W trakcie rozwoju oprogramowania pojawiło się kilka małych niejasności, które należało rozwiązać. Kilka razy wykazano również inicjatywę i zaproponowano rozwiązania, które stały się ostatecznie częścią projektu.

Pierwszą ideą było zagospodarowanie przestrzeni w widoku badania. Po utworzeniu badania i dodania do niego ankiety, ankieterowi ukazuje się widok badania. Architekt nie zaproponował jak ma on wyglądać. Dał tylko pewne wskazówki. Zaznaczył, że z tego widoku, ankieter ma mieć możliwość usunięcia ankiety z badania oraz edytowania jej. I tu pojawił się problem. Żeby spełnić wymagania, na stronie wystarczyło pokazać odnośniki: "edytuj" i "usuń z badania". Prak-

tycznie cała strona pozostawała pusta. Sytuacja taka jest niedopuszczalna, bo na pewno istniały jakieś przydatne informacje, które można było w tym miejscu wyświetlić. Wykoncypowano, że najbardziej naturalnie będzie pokazać w tym miejscu statystyki dla badania.

W pierwszej wersji zaimplementowano tylko proste statystyki. Można się z nich dowiedzieć: ile czasu zostało do zakończenia badania, ile osób liczy grupa docelowa oraz ile osób już odpowiedziało i poznać wartość procentową. Następnie dodano kolejną tabelkę ze statystykami. Wyświetla się gdy choć jedna osoba odpowie na któreś pytanie. Możemy w niej zobaczyć jak kształtowały się odpowiedzi, w pytaniach zamkniętych, na które odpowiedziano. Nie zdecydowano się wyświetlać odpowiedzi na pytania otwarte ze względu na ich różnorodność, a więc ilość miejsca, które zajmowały. Ideą tabelki było pokazanie skróconych informacji o badaniu. Cały, dokładny, rozbudowany raport można wygenerować z użyciem systemu Jasper Report.

Pozyskanie i podliczenie odpowiedzi na dane pytanie wiązało się z wymyśleniem algorytmu. Teoretycznie najprostszym rozwiązaniem byłoby, dla każdej dozwolonej odpowiedzi na pytanie zamknięte, sprawdzenie liczności krotek w tabeli answers. To rozwiązanie jest jednak nieoptymalne, bo wiąże się z wielokrotnym odwoływaniem się do bazy danych. Lepiej pozwolić bazie danych samej zoptymalizować odwołania do tablic. Tak postąpiono w tym przypadku. Przy użyciu wyrażenia "GROUP BY" opracowano zapytanie, które od razu zwracało liczbę odpowiedzi respondentów na możliwą odpowiedź. Takie podejście gwarantuje szybsze wykonanie algorytmu.

Kolejnym pomysłem było dodanie kilku przycisków. Zarówno w katalogu jak i widoku badania umieszczono przycisk "pokaż". Służy on do wyświetlenia ankiety tak samo jak widzi ją respondent. Dzięki temu, że ankieter może zobaczyć układ pytań, łatwiej mu zdecydować o dodaniu kolejnej strony. Pojawił się także przycisk pozwalający na dodanie nowej ankiety, będąc w widoku katalogu. Znajduję się on zarówno na dole jak i na górze tabelki, aby nie było konieczności długiego przewijania ekranu.

W założeniach projektu ustalono, że odpowiedź jest nieedytowalna. Dodano udoskonalenie, które polegało na tym, że respondent nie musi od razu wypełnić całej ankiety. Może to robić stopniowo. Za każdym razem jednak zostaną mu wyświetlone tylko te pytania, na które jeszcze nie odpowiedział. Pozwala to także uniknąć sytuacji, w której respondent przeoczy jakieś pytania. Jeśli respondent nie wypełni całej ankiety, to badanie nie zniknie z widoku kursu. Dopiero po wypełnieniu całej ankiety badanie nie pokaże się w kursie.

Hierarchia CSS

Na wielu poziomach serwisu borykano się z problemem hierarchii plików *CSS*. Budowniczowie systemu *Moodle* po, jak zapewniają, gruntownym przemyśleniu sprawy i rozważeniu wszystkich możliwości wymyślili następującą hierarchię kaskadowych arkuszy stylów.

Najważniejsze są pliki umieszczone w katalogu theme odnoszące się do całej platformy Moodle.

Następnie uwzględniane są reguły z pliku styles.css umieszczonego w katalogu konkretnej wtyczki.

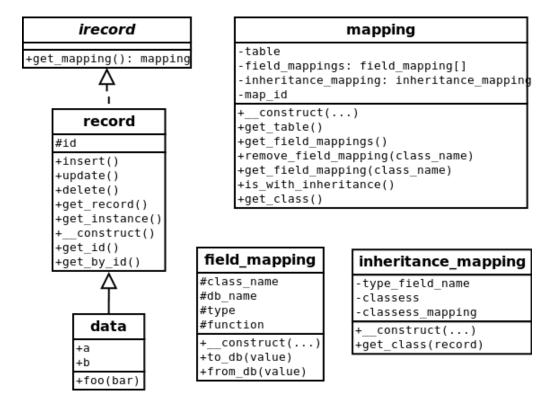
Główną wadą tego podejścia jest to, że nie można we wtyczce nadpisać właściwości, która została zdefiniowana w katalogu theme. Aby zmienić choćby jedną właściwość z tego katalogu należy utworzyć nowy wygląd, kopiując stary i zmieniając tę jedyną właściwość. Następnie administrator musi ustawić ten wygląd w swoim systemie (co wiąże się z dodatkową operacją jeśli poprzedni wygląd był wyglądem domyślnym).

8.1.3 Łukasz Wieczorek

Mapowanie obiektowo-relacyjne

Mapowanie obiektowo-relacyjne pozwala uprościć operacje na danych przechowywanych w bazie danych poprzez udostępnienie ich programiście w postaci obiektowej.

System *iQuest* operuje na klasach takich jak: ankieta, badanie, grupa docelowa, członek grupy docelowej, uprawnienie dostępu, pytanie (i potomne), odpowiedź, zadanie, praca w tle, etc. Początkowo architekt stworzył diagram klas na którym każda klasa miała wyróżnione publiczne metody *insert*, *update*, *delete*. Niestety takie rozwiązanie spowodowało powielenie dużej ilości kodu związanego z interakcją z bazą danych. W ramach refaktoryzacji podjąłem się zadania stworzenia klas, które wzorem nowoczesnych systemów *ORM* uproszczą projektowanie nowych klas reprezentujących dane. Ze względu na silną integrację z mechanizmami *Moodle* w grę nie wchodziły gotowe rozwiązania. Autorskie rozwiązanie korzysta z mechanizmów *Moodle Data manipulation API* oraz mechanizmu refleksji języka PHP, by pozwolić programiście korzystającego z tego rozwiązania na proste pobieranie i manipulację obiektami przechowywanymi w bazie danych. Diagram UML przedstawia się następująco:

RYSUNEK 8.1: iQuest ORM

Klasa danych dziedziczy po klasie record oraz implementuje metodę get_mapping interfejsu irecord, by uzyskać dostęp do metod komunikacji z bazą danych. Metoda get_mapping pozwala zdefiniować mapowanie danej klasy na odpowiednią relację w bazie danych. Należy przy tym podać mapowania dla atrybutów, tj. nazwy w klasie i bazie danych oraz typ, który zadecyduje o metodzie pobrania/zapisania danej (typem może być także klasa potomna klasy record). W przypadku, gdy mamy do czynienia z dziedziczeniem wystarczy zdefiniować przy mapowaniu sposób obsługi dziedziczenia (m.in. jakie pole określa typ klasy). Najważniejszy kod znajduje się w metodzie get_instance, która pobiera konstruktor danej klasy, poprzez refleksję tworzy obiekt z

wyłuskanymi z bazy danych parametrami wymaganymi przy jego tworzeniu oraz ustawia resztę pól pobranych z bazy danych. Metody *insert, update, delete* pobierają reprezentację obiektu oczekiwanego przez metody *Data manipulation API* oraz wykonują żądane operacje.

Zastosowane rozwiązanie znacząco poprawiło czytelność kodu poprzez zastosowanie zasady DRY (Don't repeat yourself). Projektowałem je, mając na uwadze rozwiązanie, z którym miałem wcześniej styczność, tj. implementację ActiveRecord z Ruby on Rails. W trakcie pracy nad projektem doceniłem stosowanie konwencji nazewniczych, których obecność znacząco upraszcza projektowanie klas mapujących dane.

Zakończenie

- 9.1 Podsumowanie
- 9.2 Propozycja dalszych prac

Dodatek A

Informacje uzupełniające

A.1 Wkład poszczególnych osób do przedsięwzięcia

Skład zespołu pracującego nad projektem został przedstawiony w tablicy A.1.

Stanowisko	Osoba
Założyciel projektu, klient	prof. Jerzy Nawrocki
Główny użytkownik	prof. Jerzy Nawrocki
Główny dostawca	Tomasz Sawicki
Dostawca od strony DRO	Tomasz Sawicki
Starszy konsultant	Sylwia Kopczyńska
Konsultant	Sylwia Kopczyńska
Kierownik projektu	inż. Marcin Domański
${ m Analityk/Architekt}$	inż. Błażej Matuszczyk
Programiści	Krzysztof Marian Borowiak
	Maciej Trojan
	Krzysztof Urbaniak
	Łukasz Wieczorek

Tablica A.1: Osoby związane z przedsięwzięciem

Odpowiedzialność za część implementacyjną systemu została przedstawiona poniżej:

Krzysztof Marian Borowiak

- Testy jednostkowe
- Testy akceptacyjne
- Dokumentacja dla Użytkownika Końcowego

Maciej Trojan

- Interfejs użytkownika
- Powiązanie interfejsu z back-endem
- Obsługa Bazy Danych

Krzysztof Urbaniak

- Interfejs użytkownika
- Powiązanie interfejsu z back-endem

• Obsługa Bazy Danych

Łukasz Wieczorek

- Logika (back-end)
- $\bullet\,$ Powiązanie interfejsu z back-endem

A.2 Wykaz użytych narzędzi

A.3 Zawartość płyty CD

Do dokumentu załączono płytę CD o następującej zawartości:

- Zawartość 1
- Zawartość 2
- Zawartość 3
- ...

Dodatek B

Wygląd aplikacji

Dodatek C

Schemat bazy danych

© 2013 Krzysztof Marian Borowiak, Maciej Trojan, Krzysztof Urbaniak, Łukasz Wieczorek

Instytut Informatyki, Wydział Informatyki Politechnika Poznańska

Skład przy użyciu systemu IATEX.

```
{
m BibT}_{
m E}{
m X}:
```

```
@mastersthesis{ key,
    author = "Krzysztof Marian Borowiak \and Maciej Trojan \and Krzysztof Urbaniak \and Łukasz
Wieczorek",
    title = "{iQuest - system rozszerzonych ankiet studenckich}",
    school = "Poznan University of Technology",
    address = "Pozna{\'n}, Poland",
    year = "2013",
}
```